

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Пощиною число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 1.
пл. Домбровського (Хорунщини). Екс-
педиція місцева в Агенції Со-
коловського в паразі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошенє зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
сланні» 40 с. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
30 с. від стрічки.

Безсонність царя Миколи.

(X) Кажуть, що цар є вельми роздратований і нічого в тім дивного, бо в день не дають єму спокою всякі державні справи і безнастанні вісти з боєвища, а в ночі відтак не годен з такого роздратованя заснути. Єго кабінет похожий на центральне телеграфне бюро, до котрого надходять всякі шифровані депеші і їх відтак відчитують. З боєвища надходять самі невідрадні вісти і нічого дивного, що цар є часто вельми сердитий, а та сердитість відбивається на тім, хто в даній хвили перед ним явить ся. Цар сердить ся, що залізничні поїзди повільно ходять, що війська не можна так скоро вислати на боєвище, як би було треба, що не можна достарчити на борзі прожитку для війська, що ті війська якось не відносять побід над неприятелем. Все те має свої причини, сибірська залізниця має лише один шлях, мало приладів, щоби поїзди виминали себе, а на се зложили ся і державні фінанси, бо будова подвійного шляху дорожша як звичайного. Очевидно в случаю війни се вельми некорисно і недогідно, а тепер цареві не сподобала ся та ощадність в будові залізниць. Але цар розглядаючи близше будову сеї залізниць, мав добачити, що она всеж таки стояла вельми значних видатків мільонових, має стілько а стілько мостів, двірців, вистачених з великими вигодами, а тимчасом тепер нараз виявляє ся, що там не лише нема сих мостів, сих величавих двірців, але нема навіть залізничної будки, все те було лише на терпеливм папері. Так само мав цар дізнати ся, що по маґазинах, що нібито були наповнені засобами всякої поживи і потреб для війська, найдено хіба зогнилу солому, в котрій гніздять ся щури та миші. Так виходить, що теперішні державні помічники царські випередили о мноґо покійного князя Потемкіна.

Не можна отже чудувати ся, що цар не може заснути, що роздратований і сердитий, бо видавано мільони і мільони на організацію війська, на придбанє найновіших здобутків воєнної штуки, найновіших винаходів, підношено податки, котрі накладано на терпеливе населенє без опору і контролі парламенту, а Европа думала, що Росія є наймогутнійшою державою на світі. Се підлещувало і свідомости та почуттю національному кожного Росіянина, а тимчасом дотеперішня війна з Японцями розвіяла все те, а намість сеї свідомости проявляє ся всюди страшно пригнобленє і зневіра. Правда, що се доперва початок війни і не знати, який она може ще прибрати зворот, але всі тепер свідомі того, що на кожнім кроці але, що в мішках, де має бути стрільний порох, найдено пісок, котрим годі стріляти. Куропаткин, що був міністром війни, бачив всі ті справи зовсім инакше зза зеленого столика в Петербурзі, а тепер на місци вони представляють ся єму зовсім в іншій світлі. Тут виявило ся, що гниль від долини аж в гору сягає, що північний велитень справді стоїть на

соломяних ногах і се бачить тепер цар і нічого дивного, що не може спати, що він сердитий і роздратований. Потребував би ужити такого оружя, як свого часу Людовик XIV і розігнати тих, що єго обманували і обманюють.

Ратуймо себе самі.

Кілька гадок під розвагу Всечестному Духовенству.

З 8 літ тому заложило ся у Львові Товариство св. Петра в тій цілі, аби спомагати бідні церкви — для браку членів і фондів ледво однак животло. Тамтого року заложено філію сего Товариства і в Перемишлі. На I загальних зборах висказав я свій погляд, що в нинішних так прикрих часах для нашої Церкви закладати Товариство сего рода о так скромнім обемі діланя, то марнованє часу і сил — що ми євьященники моглибєсмо ся здобути на Товариство о ширшій закрово, основанє на самопомочи — котре не було би забавкою, але інституцією поважною а що важнійше для церков корисною. І предложав я тогди проєкт сего нового Товариства і проєкт твореня залізних фондів церковних. Горетка зібраних членів в сій справі бояла ся рішати — проте вніс я до Преосвященного Ординариату рід меморіялу, де представивши сєй проєкт, просив я, аби Преосвященний взяв єго під розвагу. Преосвященний віддав мій меморіял Виділови Товариства св. Петра до перегляненя і до висказаня своєї опії о сій справі. Я будучи пересвідчений о тім — що доля і розвій проєктваного через мене Товариства не будуть залежати від Виділу але від загалу євьященства, бувем тої гадки, що тим самим отже євьяченство повинно мати в тій справі мірадаїний голос, бо vox populi vox Dei.

Виділ Товариства узнаючи слушність сего ухвалив ознакомити всіх євьященників єпархії з тим проєктом в тій цілі — аби на загальних зборах Товариства, котрі відбудуть ся 29. червня в Перемишлі, справа ся могла на серію бути обговорена.

Як на вступі сказано, цілі і програма Товариства св. Петра то будувати, відновляти, спомагати бідні церкви, іти з помочю передовсім церквам на межах Русь — на котрих ходить о „бути або не бути“ — де церков є фортом граничним против потопу латинізму. Средства до осягненя сеї цілі то дари і вкладки членські а то від осіб по 1 К, від церков по 5 К. Першорядна живнєнна і так пекуча справа загріла теперішній Виділ Товариства, котрого головою є о. кривошанин Мрид, до щирої праці, зелькритивувала часть рускої євьяченности і знайшла симпатичний відгомн. Посипалась дари і вкладки межі иншими від рад повітових, так що Товариство по році іstownаня зібрало 4300 К. З тою сумою — котрою ледви одну церков добре поратувати можна — має ся ратувати Русь від потопа латинізму і польонізму. Голова Товариства складаючи Виділови справозданє, жалував ся, що люди мало інтересують ся так хосєнним Товариством, але має надію, що всі євьяченники і всі церкви приступлять до Товариства. Дай Боже! Але і тогди ще рахунок не випаде світлий. Церков в нашій єпархії є 1275 а євьяченників 795 — отже від всіх церков і євьяченників мо-

жна річно одержати 7000 К. Сума, если би ю взагалі Товариство стягнути могло, є майже зникаюча в порівнаню з тими пекучими потребами наших церков передовсім філіяльних — де євьяченник не має відваги говорити о конкуренції і чекає змилованя Божого тай людского а тимчасом церков тільки доривочно і з складок латана помалу валить ся.

Авґуст Щуровский староста ярославский, видав 1902. р. «Skorowidz powiatu Jarosławskiego» і там на стр. 107. читати можна «Stara cerkiew w Dobkowicach rozebrana została — pozostała tylko dzwonnica, w Jankowicach była ruska parafia i cerkiew — dziś tylko krzyż. Były cerkwie również w Czestelcicach, Rozwienicy, w Czastkowicach, w Woli Rozwienickiej, w Rudolowicach i w Rożniatowie»... стр. 108. «Była cerkiew filijalna w Jodłowie. Przez niedbałość rozsypała się i dzisiaj krzyż tylko wśród starych dębów świadczy o miejscu, gdzie stała. Tak samo i w Rozborzu długim rozebrana została cerkiew chyląca się do upadku»... А нині майже у всіх тих селах стоять величаві костели. Сумне але правдиве..

А і нині не лучше. І дай Боже, абим був фалшивим пророком — але там, де стоїть костел і стара церков, там євьяченник хотьби і найревнійший своїми силами церкви не поставити — но і лишає ся та сумна євьяченність, що по якимсь часі місто церкви буде тільки хрест, котрий, не знаю, о чім буде євьячен чи о фаталізмі чи о нашій непростительній байдужности. В тих місцях zagrożених треба помочи скорої і показьної — аби не було за пізно. Чи може тую поміч дати Товариство св. Петра, котре за рік по численних відозвах зібрало 4000 К? Хтось скаже — аби що року по 4000 К, то за якийсь час поратувє ся всі бідні церкви. Ба — але їм сонце зійде, роса очи вийєть. Товариство дасть річно 4000 К запомоги а за той час повстало 10 kapliczek. Може троха мої погляди за пессимістичні, але если де то в наших справах церковних власне оптимізм дуже би зашкодив.

Товариство св. Петра в теперішнім виді тої помочи скорої нам не дасть — і нашим обовязком патріотичним є оглянути ся за ліпшою помочю. Всі євьяченники і всі церкви то сила велика, тільки треба кооперації — котра фінансово так високо поставила Англію, Францію, Німеччину і Нідерлянди. І власне на засадах Рочделя, Шульшого із Деліч і Райфайзена повинно бути основанє се нове Товариство св. Петра. Теперішнє Товариство поивраз дари і вкладки річні і з того уділяє запомоги — нове крім дарів і вкладок річних мало би право принимати гроші на вкладки і уділяти крім запомог позички церквам і комітетам. О вкладки вже мусів би старати ся Преосвященний Ординарият через впровадженє в єпархії закладаня залізних фондів парохіяльних або церковних. Се розумію я в сєй спосіб: Всі парохії обовязані суть кожного року зі скарбони відложити кілько злр. на залізний фонд церкви. Тії гроші посилають парохі до Товариства св. Петра — котре видає книжочки вкладков «Залізний фонд церкви в Н.» — а Єпископска Консисторія вивкулює їх в тім змислі, що капіталу до тільки а тільки літ витягати не можна а если витягати то за повзволєнем консисторії.

Тим осягне ся дві річи. В перве, що кожда церков прийшла би по літах до поважного капіталу, котрого процентами міг би парох церков утримувати в порядку і поправляти, не потребу-

ючи зараз за найменшою річю розписувати не дуже симпатичну конкуренцію. А друга річ: кождого року впливало би до Товариства чимало грошей — і то постійно — впливали би вкладки, котрих сторонам витягати не можна, за тим іде, що Товариство могло би ратувати церкви по-зичками на довгі літа.

І знова рахунок: Если би взяло ся за норму, що кождий парох обовязаний річно на зелізний фонд зложити по 2 сот. від душі то від 688 парохів прийшло би річно 32.000 К. Товариство давало би за вкладки 3% а від уділюваних позичок брало би 4%. І прошу взяти на увагу що рік річно така сума приходить до Товариства — за літ 10 робить суму 22.000 К. Чи такими грішми можна би вже що доброго зробити — чи можна би запобігти не одному злому — то лишая Всечесним Отцям до осуду. Я тільки се додаю, що то є найкрасша форма самопомочи — що Товариство св. Петра в тім виді, то імповуючий Банк церковний. Тодги ми сьвященники виповнили би завіт Спасителя: Любіть ся межи собою (любов оперта тут на взаїмній помочи), тодги би над нами не переходили до порядку дневного — тодги би з нами числили ся.

Може то плян за сьмілий? не до перепродаження? Торговля, Дістер, Труд, Ризниця, величаві народні Доми і інші тії сьвідки нашої зростаючої економічної сили то доказ, що ми Русини річи сего рода серіозно і солідно трактувати уміємо.

Виділ красивий переціпив в Німеччині у нас Спілки Райфайзена основані на самопочи і брав ся до сего діла з обавою і резервою. Не минуло 4 літа, справозданє Виділу виказує надзвичайний зрість і розвій сих Спілок — в котрих переважно працюють селяни. Чи ж би не був встид — аби ми сьвященники бояли ся заложити Банк церковний — і не мали вірити в его повождженє.

Чув я вже заміти ріжного рода на сей проєкт — але не витримують они критики, тим більше — що я подаю гадку до сотвореня інституції в загальних нарисах — а річю вже статуту є веі мнїмі труднощі побороти — а то, як уділювати позички, як їх відновідно забезпечити і проче Хвалити Господа маємо багато вже сьвященників фаховців працюючих по касах, маємо в Перемишлі Ви. др. Теофіля Кормоша, котрий «Віру» учинив одною з перших інституцій кредитових. Тії власне люди зрозуміють мене і мою щирю інтенцію — а если они мене попруть — то Товариство пущене раз на нові шляхи попливе спокійним руслом і зростом внашу твердиню і гординю народну.

Товариство се повинно згуртувати нас без ріжницї політичних і сусіьльних поглядів.

Ратуймо ся самі — аби не було за пізно. Не переходіть над сим до порядку дневного, але відте ся численно на загальні збори Товариства св. Петра 29. червня — вискажіть свою гадку і погляди прийміть сей проєкт як малу безпечну дитину, котра дай Боже, аби під опікою щирих людей виросла на славу нашої Церкви і нашого руского народу.

Бронислав Гоцкій
парох Острова.

Дещо про американських Русинів.

(Конець).

Після повисше сказаного, угорські сьвященники не мали і не мають етичних причин переходити на православє. Не мають тепер причини, бо они піддались під опіку сьришским єпископам — старають ся бути льояльними і ту в Америці своїм мнним властям і Мадьярам переказують, що не тільки они, але і ті стада, котрі они стережуть, суть самими іскреннішими патріотами.

Чому-ж о. Товт перейшов на православє, він прецінь тих своїх братів рідвійший брат, а навіть декотрих з них професор. В патріотизмі мадьярским певно міг би рівнати ся з оо Корниєм Лавришином і Алекс. Дзубаєм. Чому? Тому, що він найбільше інтелігентний чоловік з них всіх, тому, що він трафив на такого потентата католицької Церкви, як архієпископ Авреленд,

котрий є душею американизованя латиньської церкви, котра то система не терпить таких аномалій, як якась там унія з єї усіма дикими(?) привілеями; тому, що о. Товтови ніяк було вертати на Мадьярщину — отже, довідавши ся случайно про православного єпископа в San Francisco з амбіції і для свого власного спокою перейшов на православє, так само не толкуючи народови самої чистої правди, як не вписяли і не питали ся народа ті, що заключали унію з Римом. Отже ту амбіція грала головну ролю і та амбіція грає ролю в роботі о. Товпа і до нині. Хто перечитає о. Товпа власні реляції про его перехід на православє в «А. Пр. Вістнику» Ч. 20, 1890, переконаєсь, що лиш амбіція, особисті урази загнали его в табор, єму рівнож, як его товаришам чужий. Що той новий табор російско-православний був і є для о. Товпа чужий, показуєсь з того факту, що як прийшла квестія, хто має обняти редакцію «А. Пр. Вістника» — то о. Товт, хоть відзначений чинном протоєрея і двома ордєрами пішов, в кут, а редакция дісталась в руки що-їно аванзовавшому із псаломщика в єреї о. Хотовицькому, котрий в довгих статях в «А. Пр. Вістнику» доказував, що православний місії в Америці зовсім не практично приймати сьвященників з унії, бо они іспорчають св. Православє і т. д. (читай: они не наші люди).

Если кілька громад церковних наших перейшло на православє, вина лежить на наших безурядицях. А ті наші безурядиці походять із-за нашого неясного становишка церковного, із-за незгоди поміж сьвященниками і із-за темноти народу.

В 1893. році 15. вересня виходить в Jersey City, N. J. перше число «Свободи», котрої заснователем і редактором був о. Гр. Грушка, бувший гр.-катоц. сьвященник в Jersey City, описля православний сьвященник в Oldforge, Pa. і редактор агітаційної газетки «Сьвіт» а тепер уніятський сьвященник в Галичині. В році 1893 видав о. Грушка одно число газетки «Новий Сьвіт», більше чисел не вийшло. Редагував о. Грушка «Свободу» від 15. вересня 1893, до 18. липня 1895. р. Видав в 1893. році 7 чисел, в 1894. р. 46, а в 1895. р. 18 — разом 82 чисел вийшло з під редакції о. Гр. Грушки. Від дня 18. липня 1895 до 15. червня 1896. р. виходила «Свобода» в Shamokin, Pa., від 2. липня 1896 перенесено редакцію до Mt. Carmel, Pa., описля до Олифанту а вкінци до Scranton, Pa.

Д О П И С Ь.

(В справі «Січій» Трильовского).

До дальших доказів, який то дух панує в «Січах» Трильовского — нехай послужить і «Січ» в Іванкові — заложена перед 4 місяцями, но на щастє, загвожджена лишє як Порт-Артур Япанцями.

В осени 1903. прибув зі шкїл (здавши матуру) Антїв Г., син місцевого селянина і вписав ся в члени Читальні. Як голова читальні від 8. літ я призволив на его прийнятє, але мав на него бачне око, бо недобрї чутки ходили про него. Своїми бесїдами не міг собі ніяк скаутувати старших людей, котрі его не слухали. Зачав прилишуватись вечерами з молодіжню в читальні, котру зачав підмовляти, щоби передовсім при наближаючих ся загальних зборах дали голос на голову читальні на кого небудь, лиш не на свого пароха.

Донесено меві, що по моїм відході з читальні (по 9. год. вечером), він прилишуючим ся хлопця мвід 15—23 літ перечитував невідповідні книжки, висьмівав сьвященників, читав їх проповідї, висьміваючи їх хибї і т. д. При тим всім зачав молодіж запалювати до зложєня «Січи» мимо того, що в цілі викінченя будови читальні, розривати товариство цілком не треба було.

Чим близше загальних зборів, тим пристраснійша була его підпольна робота, бо ото зачав ходити по хатах і старих, вірно мені відданих парохіян, членів читальні підмовляти, щоби мене на голову вже не вибирали, а до «Січи» вписувались, бо в читальні нічо не робить ся. Дальше в моїй неприсутности важив ся викида-

ти з бібліотеки книжки релігійні, пр. Місіонаря, книжочки місіїні і т. д.

На загальних зборах Антошко перевалив ся зі своєю агітацією, як та порохнава верба. Всї вибрали мене головою одногосно, а Антошко (так его звать в селі) вийшов демонстраційно з молодіжню з читальні і заявив прилюдно, що: «я буду працював на власну руку»; від тодги зачав шкодити читальні.

Закладає «Січ» і на зборах «Січи» гогосно викрикує на попів, що «люди дурні ідуть слїпо за їх голосом, що попи далїй далїй то хлопів всіх зі штанами і чоботами запровадять до неба і т. д. Чиста деморалїзація, за котру ставав кілька разів в старостві і був переслухуваний, бо донесено про него, що є радикалом, атеїстом, учить, що Бога нема, що то все натура робить, що «Слава І. Христу», то хибя дурний чоловік каже і т. д.

На щастє, зрадив ся сей нерозважний організатор «Січи», хто він є і що він в селі загадує, для того трафив на сильний опір церкви, громади, школи і цілого брацтва церковного. Читальня не пустила Січовиків, яко бунтівників, вїйт скликав (16. 5. 1904) віче громадске, котре прилюдно заявило, що громаді «Січи» безбожної не треба, «бо перше треба нам (каже вїйт) читальню викінчити, а потому за друге ся брати», а веі читальники заявили, що коли я з голови уступлю (я хотїв се вчпнити, видячи таку кириню), то они веі з читальні виступлять і будова дальша заснітїть ся. Антошко, видячи таку силу против своєї «Січи», зачинає воруговувати вже на веіх, а в своїй глупоті дійшов до того, що разом зі своїми хлопцями («Січовиками») почав відгрозувати ся прилюдно, що «Січ» буде пересипати веіх, хто до неї не належить. Парубки з буками ставали на умовлєних місцях, нападали, били, кричали, страшили — чиста западня в селі, казали люди — прошу отця то якась буде затрата села.

Спокійні парохіяни дивили ся і слухали терпеливо, аж коли Антошко перебрав мірку своєю ароганцією, хлопци дня 16. м. м. по виході з церкви, не могучи стерпіти, канули ся за ним. Щастє, що утік, бо було-б дуже зле. З криком «лапай — давай его тут» — гонили за ним в білий день. Та се зганьбленє не поправило его. Духа антирелігійного ширить дальше межи молодіжню. Батьки не в силі відвернути дїтий від сего атеїста. Сам Антошко ні ззором ніколи до церкви. Але его «Січ» в Іванкові вже розлетїлась би була, колиб не «Січ» в Скалі, де она розпаношила ся в цілій читальні. Ось так виглядають і так працюють «Січи» Трильовского. Підкопати повагу сьвященника в селі, відорвати людей від церкви, одним словом зрадикалізувати село — се їх задача. І на то ми сьвященники маємо дивити ся з заложеними руками? Ні, ми мусіємо з цілою енергією виступити против нового шкідливого напрямку!

О. Т. Чубатий, парох в Іванкові.

Япаньско-російска війна.

Європа супротив війни.

В виду сторонничости англійської праси, як і соціалістичної та жидівської праси на європейскім континенті супротив війни на далєкім Сході — публична опінія в Росії приклонює ся до сего — як ми вже згадували — щоби цілу Європу вважати ворожою Росії і числити тільки на власні сили. Однак дипломатія і рішачючі круги європейских держав глядять дальше, як короткозора і штучно піддержувана прасою опінія і супротив япаньско-російської війни відносять ся з повним арозумінєм єї причин і евентуальних наслідків.

Передовсім треба ствердити, що веі держави заховують строгу неутральність, а всякі поголоски про перекирлівість Англїї виявили ся неправдивими. Цісаря Вільгельма, який дуже живо інтересує ся ходом борби, помовлювано навіть о написанє меморіялу до царя з проєктом дальшої воєної акції; очевидно, що се тільки видумка полюючої на сензацію праси. Голяндія продає свої судна Росії, Туреччина має приклонити ся до перемучєня російської фльоти через Дарданелї, Англїя, як донесли в послїдних днях, заключила порозумінє з Росією

довска з Гостова складку у о. Сіменовича 12, курзор від членів львівських 74-54, Леся Тимусівна за цеголки 4, Анд. Габришевський з Домброви 30, Вол. Черний чл. вкл. 2-25, К. Брик 1, Ольга Тишинська зі Стрия 34, а то: від о. Ник. Матковського чл. вкл. 3, Мих. Нижанковської чл. вкл. 3, Ів. Реваковича 3, Марії Устиянович чл. вкл. 3, Альф. Говиковича чл. вкл. 3, Ник. Левандовського чл. вкл. 3, Волод. Лева чл. вкл. 3, Петра Нижанковського чл. вкл. 3, о. Остапа Нижанковського чл. вкл. 3, Іванни Витковицької чл. вкл. 3, від о. Горалевича 1 і від себе чл. вкл. 3, Пізар 2. — Виділ складає усім названим добродіям сердечну подяку і просить усіх своїх членів о вивірване членських вкладок, а інших добродіїв, яким вислано пушки, листи та цеголки, о відслане зібраних грошей. — В товаристві можна замовляти такі драм. твори: 1) «Наталка Полтавка» з партитурою 4 К, 2) без партитури 0-40, 3) «Ворожбит», комедія в 3 актах Гр. Цеглинського, 4) «Настоящі», комедія в 1 акті о. Олек. Бобикевича 50 с., 5) «Чоловік, чести», штука в 3 актах Антона Володиславича 1-35 К. — *Виділ.*

Русини! Памятайте на народний фонд!

Наука, штука, література.

— Накладом Видавничої Спільки вийшли в «Літературно-науковій бібліотеці» отсі книжки:
Ч. 76—77. *Адалберт Шемісс: Петро Шлеміль.* Переклад і передмова Миколи Стадника. У Львові 1904. З друкарні Наук. Тов-а ім. Шевченка. Стор. 115, 16°. Ціна 70 с.
Ч. 78. *М. Драгоманов: Літературно-суспільні партії в Галичині* (до року 1880). З російського переклад М. П. Стор. 63, 16°. Ціна 40 с.
Ч. 79. *Д. Мордовець: Оповідання.* (Старці. Давонар. Салдатка. А все Пречиста). Стор. 98, 16°. Ціна 60 с.
— *Наталія Кобринська: Ядзя і Катруся та інші оповідання.* Накладом Укр.-руської видавничої Спільки у Львові. З друкарні Наук. Тов-а ім. Шевченка. Стор. 158, 8°. Ціна опр. прим. 1-80 К.
— Яко перший випуск нового Видавництва «Кружка укр. дівчат» у Львові появилася книжка: «*Про жіночий рух*» реферат п. *К. М. Львів* 1904. З друкарні Манецьких. Стор. 41, 8°. Ціна 30 с.

Телеграми

з дня 11 червня.

Будапешт. Гр. Тіса був вчора у цісаря на довній аудієнції. Пополудни виїхав митарх до Відня.
Дрезно. Саксонський король занедужав вельми тяжко. Ослаблене так велике, що лікарі сподіють ся кожної хвили катастрофи.
Білгород. Сербський король заборонив вечерниць, які мали відбутися в річницю смерті короля Александра і королевої Драги в офіцерським касині. Також заповіджений концерт відложено аж до 15. с. м. себ-то до річниці вибору короля Петра.
Відень. З Петербурга доносять, що цар одержав телеграму отсего змісту: План повів ся імовірно вдасть ся повести справу по бажанню — Куропаткин.

Надіслане.

**ОКУЛІСТ
ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ**

ординує

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

„Тревоги автора і видавника“
гумористична подія з натури

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.
Ціна примірника на вельновім папері вносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

Їдьте лишень на Гамбург!

пишуть своїм кривим і знакомим ті, котрі вже раз дорогу тую перебули.
Кораблі нашого товариства осягнули під зглядом скористи і безпеченства світову славу. Подорож від границі прускої до Гамбурга триває лиш 20 годин і коштує 9 злр. 80 кр., если подорож тую підняло ся після наших вказівок. **До Канади висилаємо наших пасажерів особними пароходами,** котрі їдуть просто до Канади, і не треба нігде пересідати! **Подорож до Канади і Америки є на Гамбург найкоротша і найдешевша.**

Ждайте наших проспектів і цінників їзди, котрі пересилаємо безплатно.

Руска кореспонденція! Рускі урядники!

фальк & Со.

Hamburg, Americahaus

Raboisen u. Ferdinandstrasse

87 (23-?)

**Александр Стефан — В. Щурат.
УЧЕБНИК Французької мови**

Часть I. *Апробований для всіх середніх жіньських шкіл.*

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на поштову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дівчат в Перемшлі

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломню 1/2—3/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
6:46	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Освєнцима
8:10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезельборча, Пешту	9:30	до Белзця, Сокала, Любачева
10:02	з Стрия, Борислава	10:35	до Тернополя, Потутор
10:20	з Рашева, Любачева	10:45	до Чернівців, Делятина, Заліщик, Новоселиці
11:25	з Коломні, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижиці, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцмана, Новоселиці (через Жучку, Вижиці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі від 15/6—30/6 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3:30	до Рашева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (15/6—30/6), Сколього (1/2—3/4 вкл.)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Іваня пустого, Скали, Копичинців	5:55	до Коломні, Жидачева
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:50	з Іцкан, Жидачова, Новоселиці і Сучави	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
6:00	з Белзця, Сокала, Любачева, Рави рускої	7:05	до Рави рускої, Сокала
6:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	7:05	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/2—3/4 вкл.), Гусятина, Керезмезе, Калуша,	10:05	до Перемшлі (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загіря
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Броцлава, Варшави, Праги, Освєнцима, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сянка, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Броцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Іваня пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4 вкл.), Сучави, Кіцмана
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	4:10	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Освєнцима
на дворець „Підзамче“			
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів	з двірця „Підзамче“	
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	10:52	до Тернополя, Потутор
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Іваня пуст.
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.			
Приходять на головний дворець:		Відходять з головного двірця:	
з Брухович 6:46, 8:05 рано, 12:39, 3:00 і 4:30 пополудни, 6:00, 8:04 і 9:12 вечером, (від 8/5 до 11/9 вкл.)		до Брухович 7:10 рано, 9:30 і 11:45 передполудн., 1:05, 3:35 і 5:05 попол., 7:05 і 8:47 веч. від 8/5 до 11/9 вкл.)	
з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділі і свята).		до Жовкви 11:10 вечером (що неділі).	
зі Ширця 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).		до Янова 6:10 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5:48 пополудни.	
з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).		до Ширця 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).	

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїхнїть ся від часу львівского — 12 год. 36 мин. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні агенція часописів П. Ст. Соколовского пасажа Гавсманна 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне п. к. залізниць державних (ул. Красних ч. 5.) уділяє пояснєнь в справах залізнич. продає білети всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

Товариство „Просьвіта“ у Львові

підняло ся в сім році виданя, якого потреба для всеї нашої суспільности дуже діймаючо дає ся відбувати. Іменно під редакцією голови Товариства «Просьвіти» проф. Юліяна Романчука мають видавати ся твори наших найзнаменитших письменників в цілі їх спопуляризованя. **Перша книжка, яко том I. „Рускої письменности“, обнимаючий твори Котляревского, Артемовского-Гулана** (межи ними і зовсім ще незнамі) і Гребінки, з портретами і короткими житєписами авторів вже появилася і продає ся в гарній оправі по 1 кор., в найгарнійшій оправі 1-50 кор. На пересилку поштову долучити треба 30 сот. більше. Висилає ся тільки за попередним надїсланєм грошей або за побранєм поштовим (Nachnahme).

Позаяк наклад вносить всего 3000 примірників, проте просьмо спїшити ся з замовлєнями.

Дстати можна в Канцелярії Товариства „Просьвіти“ у Львові, Ринок 10.

В книгарни Товариства ім. Шевченка і в книгарни Ставропигійській можна дістати отсі праці видані проф. д-ром Ів. Копачом:

- Будучність гімназий. Ціна 1 К.
- Партийна політика і морал. Ц. 50 с.
- Родинне житє (під розвагу руским «соколкам і паннам»). Ц. 50 с.
- Соціалїзм, етика і політика (під розвагу «старшим і молодшим»). Ц. 50 с.
- Три перші праці зладжені на основі творів професора берлінського університету д-ра Фрідріха Паульзена.